

ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 มาตรา 14 บัญญัติว่า “ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น จะใช้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจากพวกกันที่ นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่งซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า ”

เครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนสั่งให้เป็นเครื่องหมายชุด จะต้อง มีลักษณะดังนี้

1. เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียนหรือที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้ว
2. เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นใช้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจากพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน
3. เครื่องหมายทั้งหมดนั้นเป็นของผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเดียวกัน
4. เครื่องหมายการค้าเหล่านั้น ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นแล้ว จะทำให้สาธารณชนเกิดความสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้านั้น ๆ

ตัวอย่างที่ 1 นาย ก. จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ตัวอักษร GD ไว้สำหรับจำพวก 25 รายการ

สินค้า เสื้อชั้นใน โดยได้รับการจดทะเบียนไว้แล้ว ต่อมา นาย ข. ยื่นเครื่องหมายการค้าเข้ามาภายหลังเป็นตัวอักษร GD JEANS กรณีนี้นายทะเบียนจะสั่งปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของนาย ข. ตาม

มาตรา 13 เพราะเป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้ว